

הטעונות כהונה (ב) קבלה (ג) הולכה (ד) וזריקה, שוות הן. שבכל אלו (א) זר (ב) אונן (ג) שיכור^א (ד) ובעל מום, פסולים. וכמו כן, כל אלו **אם נעשו בישיבה^ב או בשמאל, הן פסולות.**

הולכה בזר

כששאלו את **רב חסדא** אם הולכת הדם שלא נתפרשה בכתוב טעונה כהונה, או כשרה בזר, אמר, **שכשרה היא בזר, שנאמר, "וַיִּשְׁחַטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים מִדָּמָם וְהַלְוִיִּם מִפְּשִׁיטֵיהֶם"** (דה"י ב' ל"ה י"א), **כלומר הכהנים זרקו את הדם מידם של השוחטים שהם זרים, שלאחר שהזר שחט, וכהן קיבל הדם כהלכתו, מסר את הדם לשוחט הזר, וממנו קיבל הכהן הזורק, הרי שהולכת הדם כשרה בזר.**

אכן לאחר שהקשו לרב ששת **מהברייתא הנזכרת לעיל, בה מפורש** שהולכה בשמאל פסולה, חזר הוא והקשה מברייתא זו לרב חסדא, שכן מבואר באותה ברייתא שגם **הולכה בזר פסולה, ונדחו דברי רב חסדא.**

והכתוב שהזכיר רב חסדא, בו מבואר, שהכהנים הזורקים נטלו את הדם מזרים, אותם זרים לא הוליכו את הדם כלל, אלא כהנים הוליכוהו עד לאותם זרים, והזרים הללו החזיקו את הדם בידם, בלא לזוז עמו כלל, עד שבאו כהנים אחרים ונטלוהו כדי לזרקו, ונמצא שאותם זרים עשו מעשה אצטבא בלבד, ולא הוליכו את הדם כלל.

חפן חבירו ונתן לתוך חפניו

בעניין הכנסת הקטורת לפני ולפנים נאמר, **"וְלָקַח מֵלֵא הַמִּחְתָּה גִּחְלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי ה' וּמֵלֵא חֲפָנָיו קִטְרֶת סַמִּים דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרְכָת" (ויקרא ט"ז י"ב).**

ונסתפק רב פפא, האם מה שנאמר בתחילת הכתוב **"וְלָקַח"**, הולך גם על מה שכתוב

^א בסוף פרק קמא דזבחים נמי מייתי לה, **ופירש שם רש"י, שיכור שתוי יין.** והקשה רבינו חיים כהן זצ"ל, דבסוף פרק אלו מומין תנן, החרש והשוטה והשיכור פסולין באדם וכשרים בבהמה ... ופריך בגמרא, שיכור אחולי מחיל עבודה, ובהדי מומי בעי למיחשביה, ומוקי לה בשאר דברים המשכרים, ודלא כרבי יהודה, דאמר חייב מיתה אף בשאר דברים המשכרים. על כן **פירש רבינו חיים, דהכא נמי מיירי בשאר דברים המשכרים.** וריצב"א פירש דפירוש רש"י עיקר, ואדרבה, מהתם יש ראייה לפירוש, מדפריך סתמא שיכור אחולי מחיל עבודה ... אלמא דסתם שיכור מיירי בשתויי יין, והתם דקשיא ליה בהדי מומין בעי למיחשביה, להכי מוקי ליה בשאר דברים המשכרים, אבל הכא דקתני ליה בהדי מחללי עבודה, נוקמיה בשתויי יין, כמו סתם שיכור דבכל דוכתא. [תוס'].
^ב דבעי **"לְעַמֵּד לְשִׁרְתָּ" (דברים י"ח ה'). [רש"י].**